

ἢν ἄλλο τὸ αἰδῆμα, ἢ τῷ ἐπὶ τῇ τῶν Αἰδητηρίων ἀλλοιώσει κατασῆματος τῆς ψυχῆς ἐπίγνωσις, (§. κς.). Ἐκαστοῦ ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν κατάστασιν ἐπιφέρειν ἔχοντος, τίω δὲ τῷ ἑτέρῳ μηδενός, τίς ἂν ἡμῖν τὰς τῶν πολλῶν ἀλλοιώσεις παραθέμενος, τὸ ζητούμενον οἷόςτ' ἂν ἢ ἐπιλύσασθαι; (1).

(1) Δύο τινὲς τ' αὐτὸ σῶμα θεώμενοι, τὴν ἐπ' αὐτῷ χροιάν ἐρυθρὰν καλεῖσθαι ἀκέραιον. Ἐκείτερος ἂν, ὁσάκις ἂν τὴν ἢς ἤδη ἀντιλαμβάνεται αἰδήσειν, κατὰ τὴν ἑαυτῆ ψυχὴν αἰδήται ἐπανιῶσαν, χροιάν ἐρυθρὰν θεῖσθαι φήσει. Πότερον δ' ἄρα τὸ αὐτὸ αἰδῆμα τυγχάνει ὅν, ὅπερ ὑπὸ τῷ αὐτῷ ὀνόματι ἀμφω

διεργηθῆσθαι; κατέστιν ἂν ἐκατέρῃ ἢ ψυχῇ, ἀμφοτέρων ἐρυθρὰν θεῖσθαι τὴν χροιάν λεγόντων, τὸν αὐτὸν διατίθεται τρόπον; ἐκ ἑστίν ὅπως ἐδεμῶ μηχανῇ διορίσασθαι. Τὰ δ' αὐτὰ, καὶ περὶ τῶν κατὰ τὰς λοιπὰς Αἰδήσεις ἀντιλήψων ἡτήτων. Γραβεζαῖος. Λογ. Μέρ. Α. Κ. σ'. §. 392.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ἐννοιῶν εἰδῶντε διαφορᾶς, καὶ τρόπων παντοίων.

§. μ'.

Τῶν ἐννοιῶν αἱ μὲν ὕλης πάντη ἀπηλλαγμένα ἴχνης παντοῖος παριστάμεναι τῇ ψυχῇ, εὐκρινῆ νοήματα καλεῖνται, καὶ ἐννοιαὶ καθαρᾶί· οἷα ἢ τῷ ΘΕΟΥ, ἢ τῆς ψυχῆς, ἢ τῷ ἐν αὐτῇ νῦ, ἢ τῆς βελήσεως, καὶ τῶν ἐξ ἐπιστάσεως (§. κα.) ἄλλαι συχναί. Αἱ δὲ ἐκ ἀνθ' ὑλικῆτινος ἐκφερόμεναι πάθος, προσλήψεις μὴ καθαρᾶί· οἷα μάλισα, ἃς ἐκ τῆς τρίτης τῶν ιδεῶν ἀρχῆς (§. κς.) ἀνυόμεθα.

§. μα. Διτταὶ δὲ αὐταί· αἱ μὲν γὰρ διάτινος τῶν ἐν τοῖς αἰδητηρίοις κινήσεως, καὶ ταῦτα αἰδήματα (§. κη), τὰ μὲν τῆς ἔξω, τὰ δὲ τῆς εὐδοτέρας αἰδητικῆς δυνάμεως (§. κζ.) εἶναι λεγόμενα. Αἱ δὲ κατ' ἐπιστροφῆν ψυχῆς, ἐπὶ τὰ ἀποτέποτε γεγονότα τῶν αἰδημάτων, καὶ ταῦτα φαντάσματα (§. λζ.). Οἷς εἰν προσῆ. τό τε ὑπὸ τῆς ψυχῆς οἰκοθεν κινεμένης ἀνακαλεῖσθαι, καὶ δὴ καὶ ἢ κατὰ συνέτησιν ἐπανιλήψαι τῷ καὶ ἄλλοτε προσεληθῆναι τὰ αὐτὰ (§. θ'), καὶ μνήμαι. Ἀλλ' αἱ μνήμαι εἶδῶν ἦττον εἰσὶ, καὶ τῶν αὐλατέρων ἐπενθυμήσεων. (1).

§. μβ. Ἐτι αἱ μὲν τῶν ἐννοιῶν ἀπλαῖ, αἱ δὲ μὴ ἀπλαῖ. (2). Καὶ ἀπλαῖ μὲν αἱ πρώτισται καὶ φοιχειώδεις, ἃς εἰς ἀπλαστέρας ἄλλας ἀναλύειν ἀμήχανον. Τὴν γὰρ τῆς νοήσεως φέρε ἐννοίαν, ἢ τίω τῆς θερμότητος πρόσληψιν, ἢ τῆς

L 4

ἀλο-

(1) ἢ γὰρ τις ἔποι μὴ τῇ ψυχῇ τὴν μνήμην ἀνήκειν, τῷ δὲ τῷ σώματι· καὶ ὅπως τῆς τῷ Ἐγκεφάλου συστάσεως αὐτὴν ἐξηρηθῆσθαι, μείζονα δὴ πᾶ ἐνοχθῆσεται τοῖς ἀπορίαις... ἢ μὴ γὰρ ἐξὸν ἔστω αὐτῷ μνήμην ὅπως ἀποδῶναι ταῖς χωρισταῖς σωματικῶν ἐστίαις, καὶ ἢ τῶν Νόων ἐκείνων νόησις ἀδρόα οἰχῆσεται. (Γραβεζαῖος. Στοιχ. τῆς Φίλου. §. 193.)

ἢ ἐννοίαι τι νοερὰν ἂν, τὸ μηδεμίαν κατὰ τὸ δοκεῖν μηδὲ σώζειν παρακαῶν, ἢ μηδὲ ἀπέσαν, ἐξ ὧν πρὶν ἔχον, ἀνοικαλῶν ιδεῶν δυνάμενον, καὶ ἐπὶ σῆμα τινὸς ἀνοίας ἐπίνοιαν. (Αὐτ. §. 104.)

(2) Διὰ δὴ τῆτο, ἐκ ἀπλῆν τὴν ἐννοίαν ἐν γενεῖ, ἐδ' ἀπλῆν πρόσληψιν (ὡς κοινῇ αἰδῆσαι) ὀνομάζειν αὐτοὶ ἀξιῶμεν, καὶ ἐννοίαν πρώτην (§. β').